

klein velletje. Een stukje Geoffrey. Een klein stukje van die grote mens. Ze heeft dat in een doosje gestopt en begraven onder haar zetel. Ze heeft Vergeet Me Nietjes gezaaid. In de lente bloeit er een blauw hart rond Geoffrey's graf. *(haalt een stapel borden uit de keuken, plaatst die in een kast)*

Vrouw: (verstijft, bevriest van verdriet tijdens dit verhaal)

Poes (veegt een traan van haar wang, tilt haar op, neemt haar als een plank onder zijn arm, brengt haar naar de kast, laat haar binnen gaan)

Vrouw: (schreeuwt) Kill Sabrina. Kill, kill. (gooit het servies aan diggelen, komt er ten slotte helemaal fris en volledig ontspannen uit. Streelt de rug van de poes) Dankjewel poes.

Poes (Geniet. Poes zet een dans in, haalt de vrouw over om mee te dansen, ze genieten. De dans eindigt in een intieme houding. Na een tijdje duwt de vrouw hem ruw weg. Poes vertrekt beledigd)

Vrouw: Wij mensen, wij stammen af van de apen, maar geef toe, sommige mensen waren beter een aap gebleven. Als mens hebben we d'r niet veel aan. (gaat naar haar keuken, er komen immense wolken rook uit haar microgolfoven ze pakt er de bruine fles toverdrank uit.)

Met dit middelje draai ik alles, de hele evolutie terug. Als je de hele fles leeg drinkt, dan versteen je. Een paar druppels, een maandlang: je wordt een zwarte tor. Tien druppels: een vette rat. Vijftien druppels: een fretje. Hiermee wordt de mens weer beest. Denk je eens in, van je grootste concurrent of vijand maak je een tam huisdier. Sabrina wordt een slak die ik onder mijn hak vertrap. De wereld zal opkijken van mijn uitvinding. Mensen applaudisseren, politici, koningen, presidenten staan voor mijn deur te dringen...(pauze)

Waarom belt niemand me meer! Waar is de telefoon, ik zal ze bellen, al die beroemdheden die ik onder het mes had. Al die sukkels, ze kunnen vast wel weer een operatietje gebruiken, waar is dat ding! Ze moeten me bellen, anders zal ik hun operatierestjes tonen aan de krant. Ik zal iedereen op het journaal vertellen dat ze helemaal niet zo mooi zijn als ze d'ruit zien.

(Lacht, loopt rond, zoekt geïrriteerd de telefoon, gooit dingen om, struikelt, valt omdat ze niet ziet waar ze loopt. Ze wordt kwader en kwader, begint te huilen, zoekt ten slotte troost bij de zetelman, waar het drankje ook achterblijft)

Poes: (ziet de vrouw, komt uit de kast, nadert, plaats overal papieren bootjes, ook een op haar schoot)

Vrouw: Blijf met je poten van me af. Ik wil een massage.

Poes: Een vrolijke of 'n zielige massage?

Vrouw: Zelig, héél zelig.

Poes: Er was eens een koe die enorme last had van diarree.

Vrouw: Die ken ik al. Ik wil een ander verhaaltje

Poes: (denkt na) Er was eens een jongetje met een draak op zijn hoofd.

Vrouw: Zo'n echte vlammenwerper?

Poes: Het was eigenlijk een afdruk van een draak die in zijn gezicht stond. Het jongetje was een weeskind. Alle weesjes zijn zelig, maar Jefke was dubbelop zelig.